

ZILVEREN ANJER VOOR JAAP TAAPKEN: "EEN SPROOKJE"

Pieter Schut

"Een sprookje". Zo omschrijft ons lid Jaap Taapken de gebeurtenissen op 25 juni in het koninklijke paleis op de Dam in Amsterdam. Jaap werd daar die dag door Prins Bernard, in aanwezigheid van prinses Juliana, onderscheiden met een Zilveren Anjer, vanwege zijn grote verdiensten als actieve ornitholoog en vogelbeschermer.

De prins is regent van het Prins Bernhard Fonds, cultuurfonds voor Nederland. De Zilveren Anjer wordt toegekend aan mensen die zich onverplicht en onbetaald verdienstelijk hebben gemaakt voor de cultuur in Nederland. Tot nu toe is deze hoge onderscheiding sinds 1950 aan 197 mensen uitgereikt.

De officiële grond van verlening van een Anjer aan Jaap Taapken werd als volgt omschreven: "De publicist Jaap Taapken, actief ornitholoog en vogelbeschermer, heeft een steunende rol gespeeld bij de bewustwording van de rol die vogels spelen in ons milieu. Zijn voornaamste spreekbuis is al enkele tientallen jaren het tijdschrift 'Het Vogeljaar', dat vele duizenden lezers heeft. Het is mede uit vroegere initiatieven van de heer Taapken voortgekomen. Men mag zelfs zeggen: wie veertig jaar ornithologie en vogelbescherming overziet, komt de resultaten van zijn kennis en toewijding overal tegen".

In een persbericht over de toekenning van de Zilveren Anjers roemt het Prins Bernhardfonds ook de vele publikaties van Jaap Taapjen over de trekvogels. Jaap heeft verder de Japanse mistnetten in Nederland geïntroduceerd, die een ommekeer in het vogelringonderzoek in ons land teweeg hebben gebracht. Dat de Zilveren Anjer (de onderscheiding bestaat uit een medaille en een klein Anjertje voor in een knoopsgat) groot prestige geniet, bleek uit de vele publiciteit en felicitaties die sinds eind juni richting Baarn zijn gegaan. Jaap zelf was erg blij met alle aandacht, omdat die immers ook een erkenning voor zijn vele activiteiten betekenen. De aan hem persoonlijk gerichte toespraak van prins Bernard maakt dit ook nog eens duidelijk. We drukken deze toespraak hierbij volledig af.

Toespraak prins Bernard

"Hoog geachte heer Taapken. Als op een brief de adressering 'Taapken, Nederland' stond, wist de post u te vinden. zo'n faan hebt u als vogelkundige. Daar kan ik niets aan toevoegen. Ik ga over op ijsberen. Eenmaal ben ik zo onvoorzichtig geweest uw ijsberenstropdas te bewonderen. Een paar dagen later zat hij bij de post. Bij mij moet er nog 'Soestdijk' op de envelop staan.

Wat is dat voor een man, vroeg ik mij af. En ik bleek niet de enige te zijn. Want u hebt een vasthoudend karakter, u bent eigenwijs en meer dan eens heeft dat tot wrijvingen geleid. Wat is dat voor een man? De mensen die jacht maken op zangvogels hebben ondervonden wat voor man u bent. Onverzoenlijk als het om het leven van weerlozen gaat. De lezers van 'Het Vogeljaar', het grootste vogeltijdschrift van ons land, weten op een andere manier wie u bent. De man die niet afluist, die geen moment verslapt.

Toch moet het u soms zwaar zijn gevallen. In uw loopbaan als journalist, fotograaf en opmaakredacteur had u de handen vol, vaak met werk dat u niet zelf voor het kiezen had. Wat u toen gered en gesteund heeft, moet de blik uit het raam geweest zijn. Daar vlogen ze. Uw hart trok naar buiten, naar de vrije vogels.

En als wij met de vraag "wat is dat voor een man?" de wetenschap, de organisaties en de publikaties achter ons laten; als wij met die vraag naar buiten trekken, dan ligt daar het antwoord. Een hart dat nog kan zingen. Een hart dat vliegt, bemint, de ruimte zoekt. En zou dat hart niet eigenwijs zijn, als de vrijheid zelf?

Een vrij hart, een secuur hoofd. Doordrongen van de loop der natuur, maar die weer in structuren ondergebracht en beschreven. De trekvogel leeft enkele zomers, uw boek over trekvogels is duurzaam. De anjer bloeit kort, maar deze Anjer wil, als blijk van waardering, ook voor uw vele medewerkers, een blijvend teken van respect zijn".